

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 32Ek/2515/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121430906
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Dubníček
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121430906.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: L. E., N.. XX.XX.XXXX, A. Y. XX/X, XXX XX M. N. C., proti povinnému 1/: T. T., N.: XX.XX.XXXX, A. V. XXXX/XX, XXX XX M. N. C., povinnému 2/: Q. T., N.. XX.XX.XXXX, A. V. XXXX/XX, XXX XX M. N. C. o vymożenie 4963,89 eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom Mgr. Igor Palša, so sídlom exekútorského úradu Masarykova 13, 080 01 Prešov, pod sp. zn. 128EX 1054/21, o návrhu povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu vedenú súdnym exekútorom Mgr. Igor Palša, so sídlom exekútorského úradu Masarykova 13, 080 01 Prešov, pod sp. zn. 128EX 1054/21 v časti prevyšujúcej vymáhaný nárok titulom istiny vo výške 4963,89 Eur, titulom úroku z omeškania vo výške 7% mesačne zo sumy 4963,89 Eur od 16.03.2007 do 27.10.2008, úroku z omeškania vo výške 7% mesačne zo sumy 4465,99 Eur od 28.10.2008 do 28.11.2008, úroku z omeškania vo výške 7% mesačne zo sumy 4134,06 Eur od 29.11.2008 do 24.03.2009, úroku z omeškania vo výške 7% mesačne zo sumy 4034,06 Eur od 25.03.2009 do zaplatenia, titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 298,75 Eur a trov exekúcie oprávneného vo výške 16,50 Eur, podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku z a s t a v u j e.

II. Vo zvyšnej časti súd návrh povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie vedenej súdnym exekútorom Mgr. Igor Palša, so sídlom exekútorského úradu Masarykova 13, 080 01 Prešov, pod sp. zn. 128EX 1054/21 z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 27.07.2021, vedeného pod sp. zn. 32Ek/2515/2021, domáhal od povinných vymożenia pohľadávky vo výške 4963,89 eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu, ktorým je Rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 3C/241/2007 zo dňa 07.10.2008 (ďalej len „exekučný titul“). V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že ide o opätovný návrh na vykonanie exekúcie podaný po zastavení starej exekúcie, keďže exekúcia vo veci hore uvedených účastníkov vedená súdnym exekútorom JUDr. Marianna Vargová, Exekútorový úrad Trebišov pod sp. zn. EX 31/09 a Okresným súdom Vranov nad Topľou pod sp. zn. 12Er/197/2009 bola zastavená podľa zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“).

2. Okresný súd Banská Bystrica dňa 02.09.2021 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Igor Palša vydaním poverenia pod sp. zn. 32Ek/2515/2021 s európskym spisovým identifikačným číslom: ECLI:SK:OSBB:2021:6121430906.1, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 128EX 1054/21.

3. Povinný v 2. rade sa návrhom na zastavenie exekúcie doručeným súdnemu exekútorovi dňa 24.09.2021 domáhal zastavenia exekúcie. V odôvodnení návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že v roku 2007 si brat povinného v 2. rade, požičal od oprávneného sumu 150.000,- Sk. Písomnú zmluvu

o pôžičke sme uzatvárali s bratom obaja, avšak samotná pôžička bola poskytnutá jedine jeho bratovi, a teda zmluvu o pôžičke, ako reálny kontrakt, oprávnený uzatvoril výlučne s bratom povinného v 2. rade. Predmetná suma bola bratovi poskytnutá tým spôsobom, že suma 50.000,- Sk mu bola vyplatená v hotovosti a suma 100.000,- Sk mu bola poskytnutá v kolkoch. Neskôr sa ukázalo, že poskytnuté kolkoly boli falošné, o čom matka povinného v 2. rade vypovedala na polícii. Ani matka a ani povinný v 2. rade s bratom následne neboli nikým kontaktovaní ohľadne ďalšieho riešenia vzniknutej situácie. Ako sa povinný v 2. rade neskôr dozvedel, oprávnený bol Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou z 24. júna 2020, sp. zn.: 10T/1/2018, v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo 17. februára 2021, sp. zn.: 4To/5/2020 právoplatne odsúdený za trestný čin falšovania, pozmeňovania a nedovolenej výroby kolkových známok, poštových cenín, nálepiek a poštových pečiatok podľa § 274 ods. 1, 2 písm. a), c) Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. b), c) Trestného zákona. Jedným zo skutkov (skutok č. 99.), za ktoré bol oprávnený odsúdený bolo zaplatenie súdneho poplatku v konaní vedenom Okresným súdom Vranov nad Topľou pod sp. zn.: 3C/241/2007 falošnými kolkami. Originálmi predmetných rozsudkov povinný v 2. rade nedisponuje, no tieto, hoc v anonymizovanej podobe, je možné dohľadať na označených webových adresách. Z upovedomenia o začatí exekúcie vyplýva, že predmetná exekúcia má byť vedená na podklade exekučného titulu - Rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo 7. októbra 2008, sp. zn.: 3C/241/2007, ktorý mal nadobudnúť právoplatnosť dňa 5. decembra 2008 a vykonateľnosť 23. decembra 2008 (ďalej len „Rozsudok“). Rozsudkom bol povinný v 2. rade spolu s bratom, zaviazaný na zaplatenie istiny vo výške 150.000,- Sk spolu so 7% mesačným úrokom z omeškania a s trovami konania vo výške 9.000,- Sk, a to práve z titulu vrátenia „poskytnutej“ pôžičky. O tom, že takýto rozsudok bol súdom vydaný a že na majetok povinného v 2. rade je na jeho podklade vedená nejaká exekúcia sa dozvedel až v roku 2019, kedy mu bolo od vtedajšej exekútorky, JUDr. Mariany Vargovej, so sídlom exekútorského úradu na adrese: Hviezdoslavova 1234/4, 075 01 Trebišov (exekúcia vedená pod sp. zn.: EX 31/09) upovedomený o tom, že na jeho auto bolo zriadené exekučné záložné právo. Na námietku povinného v 2. rade, že sa jedná o starú exekúciu, ktorá by mala byť v zmysle zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní (ďalej len „zákon o ukončení niektorých exekučných konaní“) zastavená mu bolo uvedené, že sa v spise nachádza potvrdenie o prijatí platby vo výške 15,- Eur, v nadväznosti na čo nie sú splnené podmienky pre zastavenie exekúcie podľa označeného zákona. Keď povinný v 2. rade pracovníkom súdnej exekútorky uviedol, že žiadnu takúto sumu ani exekútorovi ani oprávnenému neuhradil, bolo mu následne uvedené, že predmetné potvrdenie bolo skutočne vykonštruované. Následne podal na Okresný súd Banská Bystrica a aj vtedajšej súdnej exekútorke návrh na zastavenie starej exekúcie, na čo mu bolo zo strany súdnej exekútorky doručené oznámenie o vydaní upovedomenia o zastavení starej exekúcie z 23. júla 2021, č. k.: EX 31/09-27 a následne tiež Oznámenie o ukončení exekúcie z dôvodu zastavenia starej exekúcie z 23. augusta 2021, č. k.: EX 31/09-28. Následne mu bolo dňa 9. septembra 2021 zo strany súdneho exekútora Mgr. Igora Paľšu doručené upovedomenie o začatí exekúcie a súčasne mu bol zablokovaný bankový účet. Z doručeného upovedomenia o začatí exekúcie povinnému v 2. rade nie je zrejmé, či sa jedná o opätovný návrh podľa § 9 zákona o ukončení niektorých exekučných konaní alebo nie. Odhliadnuc od uvedeného sa však stále jedná o nový návrh na vykonanie exekúcie podľa § 48 Exekučného poriadku (na ktorý v odkaze č. 8 v § 9 ods. 1 odkazuje aj samotný zákon o ukončení niektorých exekučných konaní), ktorý sa má posudzovať podľa aktuálne platných a účinných právnych predpisov. Súčasná právna úprava teda oprávnenému neumožňuje vymáhať cestou exekúcie opakujúce sa príslušenstvo (ktorým úroky z omeškania bezpochyby sú) po uplynutí troch rokov odo dňa nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu, bez predchádzajúceho splnenia zákonných podmienok, k splneniu ktorých však v tomto prípade nedošlo. Znenie § 53 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku v spojení so skutočnosťou, že (oprávneným tvrdená) vykonateľnosť exekučného titulu nastala 23. decembra 2008 a návrh na vykonanie exekúcie bol podaný v roku 2021 predstavuje dôvod pre čiastočné zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie. Uvedené v tejto súvislosti predstavuje skutočnosť týkajúcu sa exekučného titulu, pre ktorú sa exekúcia nemala vôbec začať a teda v súlade s § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku inú skutočnosť, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu, ktorá odôvodňuje zastavenie exekúcie súdom. Ako bolo uvedené, z dôvodu, že povinnému nie je zrejmé, či je exekučné konanie vedené na podklade opätovného návrhu na vykonanie exekúcie alebo nie, týmto z dôvodu právnej istoty vznáša námietku premlčania nároku vymáhaného na podklade exekučného titulu, keďže tento bol uplatnený po viac ako desiatich rokoch (pri príslušenstve po viac ako troch rokoch) odo dňa jeho (tvrdenej) vykonateľnosti. Uvedená skutočnosť rovnako predstavuje v súlade s § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku inú skutočnosť, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu. Ako vyššie uviedol, o existencii exekučného titulu sa dozvedel až v roku 2019, pričom tento nebol ani povinnému v 2. rade a

ani jeho bratovi zo strany súdu nikdy doručený. Po tom, čo mu bolo umožnené nahliadnuť do súdneho spisu zistil, že súd im v konaní ustanovil opatrovníka, a to súdnu tajomníčku Okresného súdu Vranov nad Topľou. Dôvodom takéhoto postupu bol názor konajúceho súdu o tom, že pobyt povinného v 2. rade a pobyt jeho brata nebol známy. Súd teda postupoval podľa § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), podľa ktorého: „Pokiaľ neurobí iné opatrenia, môže súd ustanoviť opatrovníka aj účastníkovi, ktorého pobyt nie je známy, ktorému sa nepodarilo doručiť na známu adresu v cudzine alebo ak je doručenie písomnosti v cudzine spojené s ťažko prekonateľnými prekážkami, ktorý je postihnutý duševnou poruchou alebo ktorý nie je schopný zrozumiteľne sa vyjadrovať“. Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku (prvý odsek na strane 2 Rozsudku), súd dospel k záveru o tom, že pobyt povinných nie je známy jedine, a to opakuje, jedine na podklade správy mestskej polície z 22. augusta 2007, v ktorej sa uvádza, že sa na mieste trvalého bydliska nezdržiavajú a že povinní sú pracovne odcestovaní v Anglicku. V skutočnosti sa v predmetnej správe uvádzalo, že sa pracovne nachádzajú v Írsku, pričom túto informáciu mala mestská polícia získať od matky povinných. V tejto súvislosti je pravdou, že povinní sa v čase súdneho konania obaja nachádzali v Severnom Írsku, avšak nie je pravdou, že by ich matku ktokoľvek kontaktoval za účelom zistenia adresy ich pobytu. Súčasne nie je pravdou, že ich adresa bola neznáma, keďže ich matka touto disponovala, pričom v prípade, ak by ju ktokoľvek zo súdu kontaktoval, túto by súdu bezodkladne oznámila. V cudzine si riadne preberali zásielky, pričom spolu s bratom obaja súčasne mali zabezpečené prijímanie zásielok aj na adrese ich trvalého bydliska, a to prostredníctvom ich matky, ktorá sa na uvedenej adrese nachádzala a ktorá bola splnomocnená na prijímanie zásielok. Judikatúra Najvyššieho súdu je ohľadom možnosti skonštatovať neznámy pobyt účastníka pomerne prísna, pričom stabilná judikatúra hovorí, že okolnosť neznámeho pobytu účastníka konania sa musí vždy hodnoverne preukázať a táto povinnosť zaťažuje súd, ktorý musí vyčerpať všetky možnosti na zistenie, či je pobyt účastníka skutočne neznámy. Každý má totiž právo, aby jeho vec bola prejednaná na súde v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom (čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd). Vydaniu rozhodnutia o ustanovení opatrovníka účastníkovi konania, ktorého pobyt nie je známy, musí predchádzať prešetrenie toho, či sú dané všetky podmienky pre takýto postup a či nie je namieste iné opatrenie (pozn.: napr. prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. a) OSP). Súčasne platí, že dostatočným prešetrením nie je len vyžiadanie si správy z ústrednej evidencie obyvateľov, resp. len vyžiadanie správy od mestskej polície, ale treba vychádzať aj zo skutočností, ktoré vyšli najavo v priebehu konania o pobyte účastníka, napríklad z oznámenia obecného úradu či výpovedí svedkov alebo rodičov neznámeho účastníka. V tejto súvislosti opakuje, že ich matka bola jednak splnomocnená na preberanie zásielok a súčasne mala vedomosť o adrese aktuálneho pobytu oboch povinných, preto v prípade, ak by ju súd akýmkoľvek spôsobom kontaktoval, nemala by dôvod tieto informácie neposkytnúť. Okresný súd Vranov nad Topľou preto pri ustanovení opatrovníka zásadne pochybil, keď skutočne neskúmal pobyt povinných, nevypočul k tejto otázke matku povinných ani žiadneho iného svedka, no uspokojil sa jedine so správou mestskej polície, ktorej pravdivosť je však, s poukazom na predložené čestné vyhlásenie, pochybná. V tejto súvislosti je sporný tiež výber osoby opatrovníka. Súd v súlade s platnou a účinnou právnou úpravou nebol pri výbere osoby opatrovníka bližšie limitovaný. Vzhľadom však na účel tohto inštitútu, ktorým nebolo uľahčenie činnosti súdu v tom, kde má odosielať súdne písomnosti no ochrana záujmov účastníka, ktorý sa nemôže konania zúčastniť očividne nebolo vhodné ustanoviť za opatrovníka zamestnanca súdu (namiesto napríklad matky povinných), ktorá očividne nemala záujem na bránení práv povinných, keďže sa k uplatnenému nároku žiadnym spôsobom nevyjadřila, a to ani napriek existencii úrokov, ktorých výška (7% mesačne) bola zjavne (prinajmenšom) v rozpore s dobrými mravmi. Pri ustanovení opatrovníka je treba prihliadať na to, aby nedošlo ku kolízii záujmov zástupcu a zastúpeného. Nemožno totiž očakávať, že podriadený pracovník, zamestnanec súdu ako opatrovník účastníka konania vo veci riešenej tým istým orgánom bude napádať jeho postup a rozhodnutia. Je teda zásadne nevhodné, ak je za opatrovníka ustanovená osoba podriadená orgánu verejnej moci, ktorý vedie konania, a to práve s ohľadom na pravdepodobný konflikt medzi záujmom zamestnávateľa opatrovníka na čo najrýchlejšom skončení veci, a záujmom účastníka, ktorého má zamestnanec zastupovať, na plnom zachovaní jeho práv a oprávnených záujmov. V tejto súvislosti dávam do pozornosti tiež Nález Ústavného súdu ČR, sp. zn. IV. ÚS 450/2009, zo dňa 29.04.2009, v zmysle ktorého: „Ustanovenie opatrovníka nemôže byť len formálnym úkonom, ktorý by mal len urýchliť súdne konania prakticky samotným zriadením doručovacieho miesta. Aj neprítomnému účastníkovi konania musí byť zabezpečená ochrana jeho záujmov a základných práv. Funkcia opatrovníka bola vytvorená práve preto, aby hájila záujmy neprítomného, čo predstavuje okrem iného štúdium spisu, podávanie vyjadrení, a vedenie celého sporu za neprítomného tak, ako by takúto povinnosť bol nútený plniť zmluvný zástupca. (Nález Ústavného súdu ČR, sp. zn. IV. Ús 450/2009, zo dňa 29.04.2009). Možnosť ustanovenia zamestnanca súdu, ako procesného opatrovníka

bola práve z uvedeného dôvodu značne obmedzená novelou OSP, ktorá nadobudla účinnosť 15. októbra 2008. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že Okresný súd Vranov nad Topľou nepostupoval pri ustanovení procesného opatrovníka zákonným spôsobom, v dôsledku čoho nemožno považovať doručenie písomností v súdnom konaní (medzi inými tiež Rozsudku) opatrovníkovi za právne účinné. Z obsahu súdneho spisu povinnému v 2. rade rovnako nie je zrejmé, akým spôsobom a kedy mal byť Rozsudok doručený opatrovníkovi, čo rovnako (v prípade, ak sa súd nestotožní s mojou argumentáciou ohľadne právne neúčinného doručenia rozsudku) navrhuje preskúmať. Súčasne platí, že exekučný súd je otázkou skutočného nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu oprávnený skúmať. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku: „Exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.“ Z dotknutých ustanovení Exekučného poriadku je evidentné, že predpokladom výkonu exekúcie je spôsobilý exekučný titul, pod ktorým je potrebné rozumieť predovšetkým také rozhodnutie, ktoré disponuje vlastnosťou vykonateľnosti, to znamená potencionalnou možnosťou vymôcť judikovanú povinnosť i proti vôli povinnej osoby. Vykonateľnosť rozhodnutia sa rozlišuje na formálnu a materiálnu. Formálna vykonateľnosť je splnená dodržaním zákonom predpísaných náležitostí o doručení rozhodnutia, o uplynutí lehoty na plnenie a o podaní resp. nepodaní riadneho opravného prostriedku. Potvrdenie o vykonateľnosti rozhodnutia podľa § 42 Exekučného poriadku je potvrdením o jeho formálnej vykonateľnosti. Exekučný súd je však oprávnený skúmať, či sú podmienky formálnej vykonateľnosti skutočne splnené, pričom potvrdenie o vykonateľnosti rozhodnutia nie je pre exekučný súd záväzné. Exekučný súd teda musí na základe návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhodnotiť, či predpoklady formálnej vykonateľnosti nastali. V tejto súvislosti dáva do pozornosti tiež Uznesenie veľkého senátu Najvyššieho súdu SR zo 7. októbra 2020, sp. zn.: 1VCdo/6/2019, v ktorom Najvyšší súd, mimo iné, uviedol: „25. Veľký senát sa stotožňuje s názorom senátu, ktorý mu vec postúpil a ustálil, že súd rozhodujúci vo veci, pre rozhodnutie v ktorej má význam otázka právoplatného skončenia iného konania, má oprávnenie posúdiť správnosť doložky osvedčujúcej takúto skutočnosť. Pri takomto posudzovaní nie je obmedzený žiadnou lehotou, nakoľko stále platí, že jedinou cestou k nadobudnutiu právoplatnosti rozhodnutia je jeho doručenie zákonom ustanoveným spôsobom. Ide tu pritom o zákonnú podmienku, ktorej splnenie nemožno ničím nahradiť a práve preto musí byť vylúčené (ak ide o celkom výnimočný prípad právnej nedoručiteľnosti pre zánik osoby účastníka bez právneho zástupcu), aby právoplatnosť nastala aj bez jeho splnenia.“ Z uvedeného je preto zrejmé, že z dôvodu, že povinnému v 2. rade predmetný Rozsudok doposiaľ nebol procesne účinným spôsobom doručený, nemohol doposiaľ ani nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť, v dôsledku čoho nemohol byť spôsobilým exekučným titulom v zmysle § 45 Exekučného poriadku. Uvedená skutočnosť predstavuje dôvod, pre ktorý sa exekúcia nemala vôbec začať a teda v súlade s § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku inú skutočnosť, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu a ktorá odôvodňuje zastavenie exekúcie súdom. Ako povinný v 2. rade uviedol vyššie, týmto súčasne namieta výšku vymáhanej pohľadávky z dôvodu, že táto bola bratovi poskytnutá čiastočne (vo výške 100,000,- Sk) vo forme falošných kolkových známok. Uvedenú skutočnosť, popri rozsudkoch, ktorými bol oprávnený právoplatne odsúdený za falšovanie kolkových známok, a to okrem iného tiež pri platení súdneho poplatku v konaní vedenom Okresným súdom Vranov nad Topľou pod sp. zn.: 3C/241/2007, vzhľadom na dĺžku času, dokáže preukázať jedine čestným vyhlásením svedka, matky povinného, ktorá bola o tejto skutočnosti vypovedať na polícii. Súčasne dáva konajúcemu súdu opätovne na vedomie, že predmetné finančné prostriedky a falošné kolky boli poskytnuté bratovi povinného v 2. rade, nie jemu. Po tom, čo mu bolo umožnené nahliadnúť do súdneho spisu zistil, že v tomto sa nachádza výdavkový doklad, ktorým oprávnený preukazuje skutočné poskytnutie pôžičky, na tomto sa nachádza aj (údajný) podpis povinného v 2. rade, ktorý však v skutočnosti jeho podpisom nie je. Na preukázanie tejto skutočnosti konajúcemu súdu navrhuje vykonanie znaleckého dokazovania znalcom z odboru písomoznalectva, za účelom zistenia pravosti jeho podpisu na výdavkovom doklade vystavenom oprávneným. Vzhľadom na to, že pôžička predstavuje reálny kontrakt a pre uzatvorenie zmluvy je potrebné jej skutočné poskytnutie, je evidentné, že v tomto prípade došlo jedine k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke v rozsahu istiny vo výške 50.000,- Sk a aj to jedine medzi oprávneným a bratom ako povinným v 1. rade. Poskytnutie falošných kolkových známok nemôže byť považované za poskytnutie pôžičky v súlade s § 657 Občianskeho zákonníka. Uvedená skutočnosť rovnako predstavuje dôvod na zastavenie exekúcie súdom v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Oprávnený pri uzatváraní zmluvy o pôžičke síce vystupoval ako fyzická osoba, avšak zo skutočnosti, že takéto „služby“ poskytoval opakovane a za odplatu, ako aj na jeho „hlavnú“ podnikateľskú činnosť, ktorou je prevádzkovanie záložne (pri ktorej podniká ako fyzická osoba podnikateľ pod obchodným menom L. E. - R. D., J.: XXXXXXXX), je zrejmé, že oprávnený vo vzťahu s povinnými vystupoval ako dodávateľ. Už len zo samotného označenia rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn.: 10T/1/2018 je zrejmé, že oprávnený si v nespočetných ďalších

prípadoch od iných osôb uplatňoval svoje peňažné pohľadávky, pričom je dôvodné predpokladať, že tak vo viacerých prípadoch robil práve na podklade zmlúv o pôžičke. Skutočnosť, že za účelom zhoršenia postavenia dlžníkov vystupoval pri plnení zmluvy ako fyzická osoba, nemá pre účely posúdenia jeho postavenia ako dodávateľa žiadnu právnu relevanciu. Z predloženej zmluvy o pôžičke je súčasne zrejmé, že táto obsahuje viacero neprijateľných podmienok, ktoré nemohli byť preskúmané v konaní pred súdom, a to predovšetkým zakotvenie neprimerane vysokej sumy ako sankcie spojenej s nesplnením záväzku, ktorou úrok z omeškania vo výške 7% mesačne z dlžnej sumy bezpochyby je. Úrok z omeškania v takejto výške, ktorý v súčasnosti predstavuje gro vymáhanej pohľadávky nemožno vyhodnotiť inak, ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a súčasne za nárok, ktorý sa prieči dobrým mravom. V nadväznosti na § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku predstavuje tato skutočnosť dôvod pre zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, a teda v súlade s § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku inú skutočnosť, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu a ktorá odôvodňuje zastavenie exekúcie súdom. Konajúcemu súdu súčasne dáva na vedomie, že po vzniku exekučného titulu boli zo strany povinného v 2. rade oprávnenému uhradené sumy: 15.000,- Sk dňa 27. októbra 2008, 10.000,- Sk dňa 28. novembra 2008 a 100,- € dňa 24. marca 2009. Vzhľadom na to, že sa v tej dobe nachádzal v zahraničí, uvedené platby v prospech brata uhradil na účet matky, ktorá ich následne v hotovosti vyplatila oprávnenému. Oprávnený jej na to predložil pokladničné bloky, ktoré týmto príkladá v prílohe. Oprávnený pri tom využil neznalosť matky a do účtovného dokladu účelovo uviedol identifikačné údaje súdneho sporu a účel platby: príslušenstvo z pôžičky, ktoré však nezodpovedali skutočnej vôli matky povinného, ktorá týmito platbami uhrádzala istinu pôžičky, keďže táto nevedela ani o tom, že by brat bol povinný uhrádzať akékoľvek príslušenstvo a ani o tom, že by malo prebiehať akékoľvek súdne konanie. Uvedené čiastočné úhrady teda predstavujú okolnosť, ktorá spôsobila čiastočný zánik vymáhaného nároku, a teda dôvod na zastavenie exekúcie súdom v súlade s § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku. V nadväznosti na vyššie uvedené je toho názoru, že v danom prípade existujú dôvody pre zastavenie exekúcie, keďže: Exekučný titul doposiaľ nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť z dôvodu právne neúčinného doručovania Rozsudku; Odhladnuc od uvedeného, návrhom na vykonanie exekúcie sa uplatňuje nárok na zaplatenie opakovaného príslušenstva pohľadávky a návrh na vykonanie exekúcie bol podaný po troch rokoch od (oprávneným tvrdeného) nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu, čo je v súlade s § 53 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku neprípustné; (Eventuálne) Nárok vymáhaný na podklade exekučného titulu je premlčaný; Pôžička bola poskytnutá výlučne povinnému v 1. rade a aj to iba jeho časť - časť uplatňovanej pohľadávky bola povinnému v 1. rade poskytnutá vo forme falošných kolkových známok; Pôžička je reálny kontrakt, pri ktorom je rozhodujúce skutočné poskytnutie peňazí, čo v prípade poskytnutia falošných kolkov, pochopiteľne, nie je splnené; Uplatňovaný nárok, konkrétne jeho príslušenstvo je v rozpore s dobrými mravmi a súčasne predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku; Časť uplatňovanej pohľadávky bola po vydaní exekučného titulu oprávnenému uhradená. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočností navrhuje, aby vo veci konajúci exekučný súd tomuto návrhu na zastavenie exekúcie vyhovel a aby exekúciu vedenú súdnym exekútorom Mgr. Igorom Palšom, pod sp. zn. 128EX 1054/21 zastavil.

4. Oprávnený sa k návrhu na zastavenie exekúcie vyjadril prostredníctvom splnomocneného zástupcu tak, že s návrhom na zastavenie exekúcie nesúhlasí. Vo svojom vyjadrení uviedol, že ešte predtým, ako zaujme vyjadrenie k jednotlivým tvrdeniam povinného II v jeho návrhu na zastavenie exekúcie, apeluje na preskúmanie včasnosti návrhu povinného II na zastavenie exekúcie. V rámci prvého bodu povinný II argumentuje o tom, že návrh oprávneného na vykonanie exekúcie mal byť podľa ustanovenia § 53 ods. 3 písm. g) zákona č. 233/1995 Z. z. zamietnutý, nakoľko si ním okrem istiny uplatňuje aj opakujúce sa príslušenstvo pohľadávky po viac ako 3 rokoch od nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu. Vo vzťahu k tomuto tvrdeniu povinného II uvádza, že v tomto exekučnom konaní podal tzv. opätovný návrh na vykonanie exekúcie po tom, čo bola predchádzajúca exekúcia (vedená súdnou exekútkou JUDr. Mariannou Vargovou pod č. k. EX 31/09) dňa 16.07.2021 zastavená podľa zákona č. 233/2019 Z. z. ako tzv. „stará exekúcia“ s tým, že takýto tzv. opätovný návrh na vykonanie exekúcie bol Okresným súdom Banská Bystrica náležite preskúmaný a bolo konštatované, že ide o návrh na vykonanie exekúcie v súlade so zákonom. V nadväznosti na to bolo zo strany Okresného súdu Banská Bystrica vydané poverenie na vykonanie exekúcie sp. zn. 32Ek/2515/2021 zo dňa 02.09.2021. Vo vzťahu k tomu upriamuje pozornosť na to, že Okresný súd Banská Bystrica je ex lege povinný pri podaných návrhoch na vykonanie exekúcie skúmať okrem iného práve dodržanie predpísaných náležitostí podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. Inými slovami povedané, Okresný súd Banská Bystrica návrh na vykonanie exekúcie preskúmal z hľadiska dodržania podmienok podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. a nezhliadol dôvod pre zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie podľa ustanovenia

§ 53 ods. 3 písm. g) zákona č. 233/1995 Z. z. Na vyzdvihnutie správnosti postupu Okresného súdu Banská Bystrica si dovoľuje dodať, že v tomto exekučnom konaní si oprávnený voči povinným vymáha istinu s príslušenstvom s tým, že v lehote nie dlhšej ako 3 mesiace od zastavenia predchádzajúcej (tzv. starej) exekúcie oprávnený podal ihneď opätovný návrh na vykonanie exekúcie, z čoho je zrejmé, že bola splnená podmienka o tom, že povinní boli v posledných 3 mesiacoch vyzvaní k splneniu pohľadávky - bola voči nim vedená exekúcia, takže boli presne informovaní o tom, sumu v akej výške a z akého právneho titulu si od nich oprávnený vymáha. Z hľadiska zmyslu a účelu ustanovenia § 53 ods. 3 písm. g) zákona č. 233/1995 Z. z. tak podľa názoru oprávneného možno mať jednoznačne za to, že podmienka o vyzvaní k splneniu pohľadávky v lehote 3 mesiacov bola v danom prípade splnená. Opačný výklad tohto zákonného ustanovenia by bol prísne formalistickým a tzv. „bezduchým“ výkladom, ktorý by popieral zmysel a účel danej právnej normy. Tvrdeniami v ďalšom bode sa povinný II snaží presvedčiť exekučný súd o tom, že mu exekučný titul doposiaľ nebol doručený a teda je nevykonateľný. V tejto súvislosti dôrazne poukazuje na to, že povinný II svoje výhrady smeruje voči právoplatnému a vykonateľnému súdnemu rozhodnutiu, ktoré bolo vydané po riadnom ustanovení opatrovníka obom povinným v súlade s vtedajšou právnou úpravou. Povinní sa počas nachádzacieho konania zdržiavali na neznámom mieste, ich skutočný pobyt oprávnený nepoznal a v žalobe uviedol len adresu ich trvalého pobytu. Nachádzací súd po márnej snahe o doručenie žaloby a súvisiacich dokumentov povinným po týchto pátral s tým, že najmä po oboznámení sa so správou od príslušnej mestskej polície (na ktorú poukazuje povinný II) o tom, sa pobyt povinných de facto nepodarilo vypátrať ani po osobnom rozhovore s ich matkou, prijal správny záver o tom, že je nevyhnutné ustanoviť im v nachádzacom konaní opatrovníka. Vyššie opísaný postup je teda štandardným a zákonom výslovne predpokladaným práve v obdobných situáciách. Povinný II tento postup doposiaľ nenamietal a nevyužil v tejto spojitosti ani žiadny z mimoriadnych opravných prostriedkov, v ktorých by mohol prípadne namietat svoj nesúhlas s konkrétnym postupom nachádzacieho súdu. Všetky tvrdenia povinného II, ktorými takto dodatočne vytyka nachádzaciemu súdu rôzne nedostatky v jeho postupe, ktorý predchádzal ustanoveniu opatrovníka, sú preto podľa názoru oprávneného v ponímaní „dôvodov pre zastavenie exekúcie“, o ktorých má rozhodovať exekučný súd, celkom irelevantné. Záverom k tomuto bodu si dovoľuje dodať, že aj keď v tomto smere pochopiteľne za 14 rokov pokročila právna úprava a judikatúra ohľadom povinnosti nachádzacích súdov zisťovať pobyt neznámeho subjektu konania a tiež ohľadom intenzity, akou sa o zistenie tohto skutočného pobytu má nachádzací súd snažiť, tak napriek tomu podľa oprávneného ozaj nemožno nachádzaciemu súdu v jeho postupe z roku 2007 z pohľadu t. č. platnej právnej úpravy nič vyčítať. V ďalšom bode sa povinný II snaží preukázať, že zo strany oprávneného nedošlo k odovzdaniu pôžičky povinným a teda nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o pôžičke ako reálneho kontraktu. Tieto tvrdenia povinného II jednak v celom rozsahu popiera (pretože k odovzdaniu pôžičky došlo) a jednak k nim uvádza, že takúto či obdobnú argumentáciu mohol povinný II zvoliť v nachádzacom konaní, nie v exekučnom konaní. Je nemysliteľné, aby sa exekučný súd v procese exekučného vymáhania pohľadávky mal zaoberať (de facto duplicitne spolu s nachádzacim súdom) okolnosťami, za akých bola pôžička poskytnutá a pod. Exekučný titul predstavuje v danom prípade právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie (res iudicata) a zaoberať sa znova samotným predmetom nachádzacieho konania by celkom zjavne zmarilo funkciu a zmysel exekučného konania ako takého. Zákon č. 233/1995 Z. z. v tomto smere jednoznačne ustanovuje, aké náležitosti exekučného titulu je exekučný súd povinný preskúmať a skúmanie „skutkových okolností predmetu sporu“ medzi tieto náležitosti nepatrí. V ďalšom bode povinný II argumentuje o tom, že zmluvne dohodnuté úroky z omeškania sú dohodnuté v rozpore s dobrými mravmi. K tomu oprávnený udáva, že v čase odovzdania pôžičky sa s oboma povinnými na výške úrokov z omeškania dohodli a uzavreli o tom písomnú zmluvu o pôžičke. Namietat späťne neplatnosť ich spoločného dojednania o výške úrokov z omeškania je tak podľa oprávneného v rozpore so zásadou zmluvnej slobody a zásadou pacta sunt servanda. Je pravdou, že úroky z omeškania v danom prípade síce ku dňu podania vyjadrenia už násobne prevýšili istinu, avšak v praxi nejde až o taký neobvyklý prípad s tým, že túto situáciu zavinili povinní a nie oprávnený, pretože povinní sú tí, ktorí oprávnenému do dňa podania vyjadrenia poskytnutú pôžičku nevrátili. Namietat rozpor s dobrými mravmi preto podľa názoru oprávneného za takýchto okolností nie je na mieste. Okrem toho vo vzťahu k týmto tvrdeniam povinného II odkazuje aj na to, čo oprávnený uviedol v predchádzajúcom bode tohto vyjadrenia. V poslednom bode povinný II argumentuje o tom, že oprávnený vo vymáhanej sume v časti istiny nezahrnul čiastočné úhrady zo strany povinných. Z obsahu jednotlivých dokladov o čiastočných úhradách vyplýva, na ktorú konkrétnu časť vymáhanej pohľadávky mali byť tieto úhrady pripísané - na príslušenstvo pohľadávky. Z tohto pohľadu je dodatočná argumentácia povinného II o tom, že tieto úhrady sa mali započítať na istinu, prinajmenšom oneskorená a účelová, pretože v predmetných dokladoch je zreteľne uvedené, že ide o

úhrady príslušenstva pohľadávky. Vzhľadom na všetky skutočnosti uvedené v tomto vyjadrení navrhuje, aby exekučný súd návrh povinného II na zastavenie exekúcie zamietol.

5. Súdny exekútor predložil súdu návrh povinného v 2. rade na zastavenie dňa 13.10.2021. Súdny exekútor dodatočne súdu doručil vyjadrenie oprávneného dňa 03.11.2021. Súdny exekútor zároveň predložil súdu Upovedomenie o začatí exekúcie spolu s doručenkou preukazujúcou jeho doručenie povinnému v 2. rade. Z predloženej doručenky vyplýva, že Upovedomenie o začatí exekúcie, povinný v 2. rade prevzal dňa 09.09.2021. Návrh na zastavenie exekúcie bol teda podaný v zákonnej lehote.

6. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

7. Podľa § 46 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, potvrdením o vykonateľnosti opatrí exekučný titul podľa § 45 odsek 1 súd, ktorý vo veci rozhodoval ako súd prvého stupňa.

8. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

9. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

10. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

11. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

12. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

13. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“), tento zákon upravuje postup ukončenia exekučných konaní začatých pred 1. aprílom 2017 a vedených podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 (ďalej len „exekučné konanie“) a osobitosti postupu pri podaní opätovného návrhu na vykonanie exekúcie (ďalej len „opätovný návrh“).

14. Podľa § 9 ods. 1 ZoUNEK, ak oprávnený po zastavení starej exekúcie podľa tohto zákona podá opätovne návrh na vykonanie exekúcie, k návrhu na vykonanie exekúcie musí pripojiť exekučný titul, upovedomenie o zastavení starej exekúcie alebo uznesenie súdu, ktorým určil, že došlo k zastaveniu starej exekúcie podľa § 8 ods. 2, alebo ktorým súd zamietol námietky alebo ktorým sa námietky odmietli.

15. Podľa § 9 ods. 2 ZoUNEK, pohľadávka vymáhaná v starej exekúcii sa po ukončení exekučného konania podľa tohto zákona nepremlčí skôr, ako uplynie jeden rok; to platí rovnako, ak osobitný predpis umožňuje nariadiť výkon rozhodnutia do určitej doby.

16. Podľa § 10 ods. 1 ZoUNEK, ak tento zákon neustanovuje inak, na postup podľa tohto zákona sa použije Exekučný poriadok, okrem ustanovenia § 53 ods. 3 písm. g).

17. Podľa § 110 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

18. Exekučný súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálna vykonateľnosť). Obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20 Cdo 1940/2008).

19. Súd preskúmal návrh povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku v platnom a účinnom znení a konštatuje jeho nedôvodnosť, a taktiež skutočnosti uvádzané povinným nepokladá za relevantné pre posudzovanie začatej exekúcie. Povinný v 2. rade sa neopiera o tvrdenia, ktoré by zakladali jeden z dôvodov zastavenia exekúcie. Neboli doložené žiadne vecné dôkazy, ktoré by popierali existenciu záväzku povinného v 2. rade voči oprávnenému. Súd dáva do pozornosti tú skutočnosť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie, a preto sa nezaoberal všetkými tvrdeniami povinného, nakoľko súd tieto nepovažoval za rozhodné pre posudzovanie jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Súd poukazuje na to, že predmetné exekučné konanie je vedené na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu (exekučného titulu). Súd mal za to, že povinným uvádzané skutočnosti sa týkajú pôvodného konania. Argumentácia povinného v 2. rade o skutočnostiach, že pôžička bola poskytnutá iba jeho bratovi, alebo že oprávnený mal poskytnúť povinným časť pôžičky v podobe falošných kolkových známok sa týka predmetu sporu, ktorý bol prejednaný a rozhodnutý Okresným súdom Vranov nad Topľou a tieto skutočnosti mali byť uplatnené v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu súdu, o ktorom bol povinný riadne poučený a teda v základnom konaní a nie v exekučnom konaní. Bolo teda v plnej kompetencii povinného zväžiť, či svoje právo na podanie opravného prostriedku využije alebo nie.

20. Exekučný súd nemožno za žiadnych okolností považovať za odvolací súd alebo dovolací súd, teda súd, ktorý bude preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia v pôvodnom konaní. Exekučný súd je v systéme súdnej moci zaradený v jej poslednej fáze, ktorá zabezpečuje vymožitelnosť práva. V exekučnom konaní sa právo nenachádza, iba sa vykonáva. Návrh na zastavenie exekúcie nemá slúžiť ako opravný prostriedok proti rozhodnutiu, ktoré je v predmetnej exekúcii exekučným titulom. Exekučný súd je právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu viazaný a nie je v jeho kompetencii rozhodnutie všeobecného súdu vecne posudzovať. Pre exekučné konanie vedené na Okresnom súde Banská Bystrica bola v čase rozhodovania o návrhu na vykonanie exekúcie podstatná skutočnosť, že boli splnené všetky náležitosti stanovené Exekučným poriadkom a zákonom č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a tým aj podmienka vymáhateľnosti exekučného titulu, nakoľko sa jednalo, a aj naďalej jedná o vykonateľné rozhodnutie súdu, a to po materiálnej aj formálnej stránke. Týmto bola splnená jedna zo základných podmienok na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Zákonné predpoklady na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zostali nezmenené.

21. Na tomto mieste súd poznamenáva, že neobstojí ani tvrdenie povinného v 2. rade, že mu exekučný titul nebol doručený, nakoľko obaja žalovaní (v tomto konaní povinní) boli v konaní na Okresnom súde Vranov nad Topľou č. k. 3C/241/2007 - 31 zastúpení opatrovníčkou - pracovníčkou Okresného súdu Vranov nad Topľou a to z dôvodu, že v čase konania sa obaja povinní zdržiavali na neznámom mieste. Súd teda postupoval v zmysle zákona platného a účinného v čase vydania exekučného titulu a nie je ani prekážkou, že opatrovníkom bol ustanovený pracovník toho istého súdu, ktorý prejednával vec. Obmedzenie v otázke ustanovenia opatrovníka účastníkom konania, spočívajúce v tom, že súd nemôže ustanoviť za opatrovníka zamestnanca súdu, ktorý prejednáva vec, bolo prijaté až novelou č. 384/2008 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/>

ZZ/1963/99/> Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý nadobudol účinnosť dňa 15.10.2008 a teda až po vydaní exekučného titulu.

22. Súd k námietke premlčania vznesenej povinným uvádza, že vydaním exekučného titulu začala plynúť premlčacia doba podľa § 110 ods. 1 OZ, ktorá je desaťročná, počítaná odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. V posudzovanej veci Rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 3C/241/2007 zo dňa 07.10.2008 nadobudol vykonateľnosť dňa 23.12.2008 a teda premlčacia doba v čase začatia starej exekúcie neuplynula, nakoľko poverenie na vykonanie exekúcie vydané Okresným súdom Vranov nad Topľou na základe tohto rozhodnutia bolo súdnemu exekútorovi doručené dňa 11.03.2009. Prijatím zákona č. 233/2019 z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní zákonodarca zasiahol do prebiehajúcich (starých) exekučných konaní (t.j. exekučných konaní začatých podľa Exekučného poriadku účinného pred 01.04.2017) tým spôsobom, že tzv. staré exekúcie po uplynutí rozhodnej doby ex lege zastavil. V ustanovení § 9 však upravil možnosť podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie po zastavení starej exekúcie a zároveň osobitne upravil uplynutie premlčacích dôb vymáhaných pohľadávok v § 9 ods. 2 (pohľadávka vymáhaná v starej exekúcii sa po ukončení exekučného konania podľa tohto zákona nepremilčí skôr, ako uplynie jeden rok; to platí rovnako, ak osobitný predpis umožňuje nariadiť výkon rozhodnutia do určitej doby). I keď bola stará exekúcia v zmysle ZoUNEK zastavená, v dôsledku podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie oprávneným tunajšiemu súdu dňa 27.07.2021, nemohla premlčacia doba uplynúť, pretože jej uplynutiu bráni ustanovenie § 9 ods. 2 ZoUNEK. Opätovný návrh na vykonanie exekúcie podaný do 1 roka od ukončenia exekučného konania zastaveného podľa ZoUNEK totiž vyvoláva účinky spojené s riadnym priebehom exekučného konania v uvedenom čase, teda samotný ZoUNEK poskytuje oprávnenému výhodu v tom, že mu umožňuje opätovným podaním návrhu na výkon rozhodnutia odvrátiť námietku premlčania. Podľa Oznámenia o ukončení exekučného konania bolo exekučné konanie vedené súdnym exekútorom JUDr. Marianna Vargová, Exekútorový úrad Trebišov pod sp. zn. EX 31/09 a Okresným súdom Vranov nad Topľou pod sp. zn. 12Er/197/2009 ukončené dňa 23.08.2021. Preto vzhľadom na podanie opätovného návrhu na vykonanie exekúcie v rámci lehoty ustanovenej § 9 ods. 2 ZoUNEK, nemožno vymáhaný nárok považovať za premlčaný.

23. Exekučné konanie je vedené na základe opätovného návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle ZoUNEK. Povinný v 2. rade v návrhu na zastavenie exekúcie ďalej uviedol, že návrhom na vykonanie exekúcie si oprávnený uplatnil nárok na zaplatenie opakujúceho sa príslušenstva pohľadávky a návrh na vykonanie exekúcie bol podaný po troch rokoch od nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu, čo je v zmysle § 53 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku neprípustné. Toto tvrdenie je pre posudzovanie začatej exekúcie bezpredmetné a to z toho dôvodu, že v zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 ZoUNEK sa na postup podľa tohto zákona ustanovenie § 53 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku nepoužije.

24. Povinný v 2. rade taktiež uviedol, že časť uplatňovanej pohľadávky bola oprávnenému po vydaní exekučného titulu uhradená. V zmysle ustanovenia § 566 ods. 2 OZ pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. Preskúmaním predložených príjmových dokladov však súd zistil, že predmetné úhrady boli určené na plnenie príslušenstva pôžičky a z toho dôvodu je istina uplatnená oprávneným uvedená v správnej výške.

25. Oprávnený si návrhom na vykonanie exekúcie však uplatnil nárok na úrok z omeškania vo výške 7% mesačne zo sumy 4963,89 Eur od 16.03.2007 do zaplatenia, pričom časť uhradenú povinným pred začatím exekúcie nezohľadnil na príslušenstve pohľadávky. Vzhľadom na to, že súd má zo zhodného tvrdenia povinného v 2. rade a oprávneného za preukázané, že povinný v 2. rade uhradil časť vymáhaného nároku oprávneného a to úhradami vo výške 15.000,- Sk (497,90 Eur) zo dňa 27.10.2008, vo výške 10.000,- Sk (331,93 Eur) zo dňa 28.11.2008 a vo výške 100 Eur zo dňa 24.03.2009, pričom tieto úhrady boli dlžníkom určené na úhradu príslušenstva pohľadávky, súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a exekúciu v zmysle ustanovenia § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku v časti príslušenstva zastavil.

26. Súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom, Upovedomením o zastavení starej exekúcie a Oznámením o ukončení exekučného konania a mal nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný v 2. rade povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nesplnil. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Povinný v 2. rade v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne ďalšie skutočnosti odôvodňujúce právny záver

o zániku celého vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, a preto súd návrh na zastavenie exekúcie považuje za nedôvodný.

27. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

28. Vychádzajúc z vyššie uvedeného a zo skutočnosti, že povinný v 2. rade v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiadne ďalšie skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku celého vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, a návrh povinného v 2. rade na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku vo zvyšnej časti zamietol.

29. O trovách exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie súd nerozhodoval, nakoľko oprávnený ani povinný si nárok na ich náhradu neuplatnili.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.